

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 17 juni 2016

447/2016

Lag om utstationering av arbetstagare

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på arbete i form av underentreprenad eller överföring inom företagsgruppen eller arbete som utförs av uthyrda arbetstagare och som en arbetstagare som är utstationerad från en annan stat utför i Finland under en begränsad tid på basis av ett arbetsavtal enligt 1 kap. 1 § i arbetsavtalslagen (55/2001) och ett avtal om tillhandahållande av tjänster över statsgränserna som arbetsgivaren har ingått.

Denna lag tillämpas inte på personal som arbetar ombord på fartyg som innehas av företag som bedriver handelssjöfart.

Denna lag tillämpas på det administrativa samarbetet mellan myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater vid övervakningen av att lagstiftningen om utstationerade arbetstagare iakttas och på den verkställighet av ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter som grundar sig på Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU om tillämpning av direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI-förordningen), nedan *tillämpningsdirektivet*.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *utstationerad arbetstagare* arbetstagare som vanligtvis arbetar i någon annan stat än Finland och som medan arbetsavtalsförhållandet pågår utstationeras till Finland för en begränsad tid och för tillfälligt arbete i samband med att det företag som är arbetsgivare och är etablerat i en annan stat där det bedriver verksamhet tillhandahåller tjänster över statsgränserna som underentreprenad, överföring inom företagsgruppen eller arbete som utförs av uthyrda arbetstagare,

RP 39/2016
AjUB 3/2016
RSv 68/2016

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU (32014L0067); EUT nro L 159, 28.5.2014, s. 11
Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/67/EU (32014L0054); EUT nro L 128, 30.4.2014, s. 8
Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG (31996L0071); EGT nro L 18, 21.1.1997, s. 1

2) *underentreprenad* utstationering av en arbetstagare för att utföra arbete under det utstationerande företagets ledning och för dess räkning på basis av ett avtal mellan arbetsgivaren och en beställare i Finland,

3) *överföring inom företagsgruppen* utstationering av en arbetstagare till ett verksamhetsställe eller ett företag som tillhör samma företagsgrupp i en annan stat,

4) *arbete som utförs av uthyrda arbetstagare* utstationering av en arbetstagare till ett annat företag, när arbetsgivaren är ett företag som förmedlar tillfällig arbetskraft eller hyr ut arbetskraft (*uthyrd arbetstagare*),

5) *utstationerande företag* det företag som är en utstationerad arbetstagares arbetsgivare,

6) *beställare* ett företag eller någon annan aktör som köper tjänster av ett utstationerande företag,

7) *byggverksamhet* uppförande, istandsättande, underhåll, ombyggnad eller rivning av konstruktioner, inklusive schaktning, markarbeten, montering och nedmontering av färdiga delar och inredning, installationer, ändringar, nedmontering, löpande underhåll samt underhålls-, målnings-, rengörings- och saneringsarbeten,

8) *byggherre* en person eller organisation som startar ett byggprojekt eller som leder eller övervakar byggprojektet,

9) *huvudentreprenör* en entreprenör som står i avtalsförhållande till byggherren och som har utsetts till huvudentreprenör och som är skyldig att leda verksamheten på en byggarbetsplats.

2 kap.

Minimivillkor som ska tillämpas på ett arbetsavtalsförhållande

3 §

Tillämplig lag för arbetsavtal

I enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) bestäms vilken lag som ska tillämpas på en utstationerad arbetstagares arbetsavtal.

Om en främmande stats lag ska tillämpas på en utstationerad arbetstagares arbetsavtal i enlighet med 1 mom., ska dock de bestämmelser i finsk lag som anges i detta kapitel och de föreskrifter i allmänt bindande kollektivavtal i Finland som avses i detta kapitel tillämpas på arbetsavtalsförhållandet, om de är fördelaktigare för arbetstagaren än bestämmelserna i den lag som annars ska tillämpas.

På arbete som en utstationerad arbetstagare utför i Finland tillämpas dock alltid 1 kap. 9 §, 2 kap. 2 § 1 och 2 mom. och 3 § 2 mom. samt 13 kap. 1 och 2 § i arbetsavtalslagen, 6, 7, 8, 8 a, 8 d, 9 och 9 a § i lagen om jämställdhet mellan kvinnor och män (609/1986), nedan *jämställdhetslagen*, 7 § 1 mom. samt 8—10, 12—16 och 28 § i diskrimineringslagen (1325/2014), arbetarskyddslagen (738/2002), lagen om företagshälsovård (1383/2001) och lagen om unga arbetstagare (998/1993).

4 §

Arbets tid, semester och ersättningar som har samband med dem samt familjeledighet

Som minimivillkor i fråga om en utstationerad arbetstagares arbetsavtalsförhållande tillämpas

1) bestämmelserna i 4—14 och 16—33 § i arbetstidslagen (605/1996) och i 5 § i lagen om arbetet i bagerier (302/1961),

2) bestämmelserna i 5—19 § i semesterlagen (162/2005),

3) bestämmelserna i 4 kap. 2, 8 och 9 § i arbetsavtalslagen i fråga om rätten till familjeledighet.

Dessutom tillämpas på en utstationerad arbetstagares arbetsavtal de föreskrifter om arbetstid, semester och arbetarskydd som ingår i ett allmänt bindande kollektivavtal enligt 2 kap. 7 § i arbetsavtalslagen. I arbetsavtalsförhållandet för en utstationerad uthyrd arbetstagare tillämpas dock föreskrifterna om arbetstid, semester och arbetarskydd i ett kollektivavtal enligt 2 kap. 9 § i arbetsavtalslagen eller något annat avtal eller den praxis som avses i den paragrafen.

5 §

Minimilön

Vid underentreprenad och överföring inom företagsgruppen bestäms en utstationerad arbetstagares minimilön enligt ett allmänt bindande kollektivavtal som avses i 2 kap. 7 § i arbetsavtalslagen. Finns det dock inget allmänt bindande kollektivavtal som gäller det arbete som en utstationerad arbetstagare utför, ska arbetsgivaren betala minst en sedvanlig och skälig lön till en utstationerad arbetstagare, om den ersättning för arbetet som arbetsgivaren och arbetstagaren har kommit överens om är väsentligt lägre.

Om en utstationerad arbetstagare är en uthyrd arbetstagare bestäms minimilönen dock enligt 2 kap. 9 § i arbetsavtalslagen. Finns det dock inget kollektivavtal eller något annat avtal eller praxis enligt den paragrafen, ska arbetsgivaren betala sedvanlig och skälig lön till en utstationerad arbetstagare som är en uthyrd arbetstagare, om den ersättning för arbetet som arbetsgivaren och arbetstagaren har kommit överens om är väsentligt lägre.

I fråga om bestämmande av lön och om bostadsförmån tillämpas på en utstationerad arbetstagares arbetsavtal 2 kap. 11 och 12 § samt 13 kap. 5 § i arbetsavtalslagen.

Särskilda ersättningar som betalas till arbetstagaren för utstationeringen och som inte avser faktiska kostnader som följer av utstationeringen betraktas som en del av arbetstagarens lön.

6 §

Undantag för den första monteringen och installationen av en vara

På en sådan första montering eller första installation av en vara som utförs av en yrkesarbetare eller en specialiserad arbetstagare som utgör en väsentlig del av leveranskontraktet för varan och som är nödvändig för att varan ska kunna tas i bruk tillämpas inte följande bestämmelser om minimisemester med lön och om minimilön, om utstationeringen pågår i högst åtta kalenderdagar:

1) bestämmelserna i 22—25 § samt 33 § 2 och 3 mom. i arbetstidslagen och 5 § i lagen om arbetet i bagerier,

2) bestämmelserna i 5—19 § i semesterlagen,

3) bestämmelserna i 2 kap. 11 och 12 § samt 13 kap. 5 § i arbetsavtalslagen,

4) de kollektivavtalsbestämmelser, de avtal eller den praxis i fråga om arbetstid, semester och arbetarskydd som avses i 4 § 2 mom. i denna lag,

5) bestämmelserna om minimilön enligt 5 § 1 och 2 mom. i denna lag.

Undantaget enligt 1 mom. ovan tillämpas inte på byggverksamhet.

När utstationeringens varaktighet enligt 1 mom. beräknas ska alla de perioder under de senaste tolv månaderna beaktas under vilka arbetet i fråga har utförts av en arbetstagare som utstationerats av samma företag.

Det utstationerande företags skyldigheter

7 §

Anmälan om utstationering av arbetstagare

Innan arbetet påbörjas ska det utstationerande företaget göra en anmälan till arbetarskyddsmyndigheten om att arbetstagare utstationeras till Finland på basis av ett avtal om tillhandahållande av tjänster över statsgränserna.

Anmälan om utstationering av arbetstagare krävs inte om företaget utstationerar arbetstagare till Finland genom överföring inom företagsgruppen för högst fem arbetsdagar. När utstationeringens varaktighet beräknas ska den aktuella utstationeringsperioden beaktas och dessutom alla andra utstationeringsperioder under en tid om fyra månader innan utstationeringen avslutades, under vilka en arbetstagare utfört arbete i Finland genom intern överföring inom samma företagsgrupp. Vid byggverksamhet är anmälan dock alltid en förutsättning för utförande av arbete.

Anmälan ska innehålla

- 1) identifieringsuppgifter och kontaktuppgifter för det utstationerande företaget, utländskt skattenummer och uppgifter om ansvariga personer i företags etableringsstat,
- 2) identifieringsuppgifter och kontaktuppgifter för beställaren,
- 3) identifieringsuppgifter och kontaktuppgifter för byggherren och huvudentreprenören inom byggverksamhet,
- 4) uppgift om det förväntade antalet utstationerade arbetstagare,
- 5) identifieringsuppgifter och kontaktuppgifter i Finland för en företrädare enligt 8 § för det utstationerande företaget eller grunden för att inte behöva utse en företrädare,
- 6) datum för när utstationeringen börjar och dess förväntade varaktighet,
- 7) uppgift om platsen där arbetet utförs,
- 8) uppgift om i vilken bransch den utstationerade arbetstagaren kommer att arbeta.

Om de uppgifter som nämns i 3 mom. ändras väsentligt, krävs det för att arbetet ska kunna fortgå att det utstationerande företaget gör en kompletterande anmälan omedelbart när ändringarna inträffar.

Inom byggverksamhet krävs det för att arbete ska kunna utföras att en anmälan enligt 3 och 4 mom. också lämnas till byggherren och huvudentreprenören.

8 §

Utseende av företrädare

Ett utstationerande företag ska ha en företrädare i Finland som är anträffbar för den utstationerade arbetstagaren och myndigheterna under hela utstationeringsperioden. Företrädaren kan vara en juridisk person eller en fysisk person.

Ett utstationerande företag behöver inte ha någon företrädare, om det utstationerar arbetstagare till Finland för högst tio arbetsdagar. När utstationeringens varaktighet beräknas ska den aktuella utstationeringsperioden beaktas och dessutom alla andra utstationeringsperioder under en tid om fyra månader innan utstationeringen avslutades, under vilka en arbetstagare från samma företag utfört arbete i Finland.

Företrädaren ska ha behörighet att ta emot myndighetshandlingar och stämningar på företagets vägnar och att lämna in handlingar från företaget till myndigheter och domstolar. Dessutom ska företrädaren vara behörig att företräda det utstationerande företaget i domstol.

9 §

Arbetsdshandlingar och semesterbokföring

Ett utstationerande företag ska iaktta bestämmelserna om arbetstidshandlingar i 36, 37 och 37 a § i arbetstidslagen och om semesterbokföring i 29 § i semesterlagen. Dessutom ska företaget iaktta bestämmelserna i 34 och 35 § i arbetstidslagen eller något annat förfarande som garanterar arbetstagaren likvärdigt skydd.

10 §

Skyldighet att tillhandahålla information om utstationerade arbetstagare i Finland

Ett utstationerande företag ska under hela utstationeringsperioden i Finland skriftligt tillhandahålla

1) identifieringsuppgifter om det utstationerande företaget och uppgifter om ansvariga personer i företagets etableringsstat,

2) identifieringsuppgifter om utstationerade arbetstagare,

3) en redogörelse enligt 2 kap. 4 § i arbetsavtalslagen om de anställningsvillkor som tillämpas på utstationerade arbetstagares arbetsavtal,

4) en redogörelse för vad de utstationerade arbetstagarnas rätt att arbeta grundar sig på.

Om en utstationering pågår längre än tio arbetsdagar, ska det utstationerande företaget under hela utstationeringsperioden i Finland skriftligt tillhandahålla arbetstidsbokföring, löneuträkning och ett finansiellt instituts verifikation över utbetalda löner i fråga om utstationerade arbetstagares arbete i Finland.

Innan arbetet påbörjas i Finland ska det utstationerande företaget underrätta beställaren om var den information som avses i 1 och 2 mom. är tillgänglig under utstationeringen.

Efter att utstationeringen har upphört ska det utstationerande företaget bevara den information som avses i 1 och 2 mom. i två år.

11 §

Information till beställaren vid underentreprenad och arbete som utförs av en uthyrd arbetstagare

Om ett företag utstationerar arbetstagare till Finland vid underentreprenad eller i arbete som utförs av en uthyrd arbetstagare efter att det arbete har påbörjats som avses i avtalet om tillhandahållande av tjänster, ska det utstationerande företaget innan de utstationerade arbetstagarna inleder sitt arbete i Finland ge beställaren en redogörelse för hur den sociala tryggheten bestäms för dessa arbetstagare.

Ett skriftligt intyg över att skyldigheten har fullgjorts ska bevaras under den tid som det avtalsenliga arbetet pågår.

Denna paragraf tillämpas inte om värdet av vederlaget för ett underentreprenadsavtal utan mervärdesskatt understiger 9000 euro eller om det arbete som utförs av en uthyrd arbetstagare fortgår sammanlagt högst tio arbetsdagar. Arbetet anses ha fortgått utan avbrott, om det arbete eller det arbetsresultat som presterats för beställaren baserar sig på flera avtal som utan avbrott eller med bara korta avbrott följer på varandra.

12 §

Uppgifter som ska lämnas till företrädare för personalen

Om utstationeringen pågår längre än tio arbetsdagar, ska det utstationerande företaget med bemyndigande från den utstationerade arbetstagaren till en förtroendeman som valts av personalgruppen i fråga eller till ett förtroendeombud enligt 13 kap. 3 § i arbetsavtals-

lagen lämna de uppgifter om de anställningsvillkor som ska tillämpas på arbetstagarens arbetsavtal och som avses i 2 kap. 4 § i arbetsavtalslagen.

4 kap.

Beställarens skyldigheter

13 §

Skyldighet att se till att anmälan görs och att företrädaren är anträffbar

Beställaren ska i sina avtal med det utstationerande företaget eller i övrigt med tillgängliga medel se till att det utstationerande företaget gör en anmälan enligt 7 § och att det företaget har en företrädare enligt 8 §.

Om arbetarskyddsmyndigheten i sitt tillsynsuppdrag inte når företrädaren för det utstationerande företaget, ska beställaren på begäran av myndigheten begära uppgifter av det utstationerande företaget om var och hur företrädaren kan nås och lämna den inhämtade informationen till arbetarskyddsmyndigheten.

14 §

Uppgifter om arbete som utförs av uthyrda arbetstagare och som ska lämnas till det utstationerande företaget

Beställaren ska lämna de uppgifter till det utstationerande företaget som företaget behöver för att kunna uppfylla sina skyldigheter som arbetsgivare vid arbete som utförs av uthyrda arbetstagare.

15 §

Byggherrens och huvudentreprenörens ansvar vid byggverksamhet

Om det till en utstationerad arbetstagare inte har betalats minimilön enligt 5 §, kan arbetstagaren underrätta byggherren eller huvudentreprenören på byggarbetsplatsen om detta. Efter att ha fått underrättelsen ska byggherren eller huvudentreprenören omedelbart begära information av det utstationerande företaget om vilken lön som har betalats till den utstationerade arbetstagaren och huruvida lönen uppfyller kraven enligt 5 §.

Byggherren eller huvudentreprenören ska omedelbart lämna begäran om information och informationen från det utstationerande företaget till arbetstagaren. På begäran av arbetstagaren ska byggherren eller huvudentreprenören omedelbart lämna information till arbetarskyddsmyndigheten. Byggherren eller huvudentreprenören ska bevara begäran om information och informationen i två år efter det att arbetet har upphört.

5 kap.

Myndigheternas uppgifter och rätt att få information

16 §

Behöriga myndigheter

För informationen om denna lag svarar arbets- och näringsministeriet och arbetarskyddsmyndigheterna.

Tillsynen över att denna lag iakttas ska utövas av arbetarskyddsmyndigheterna med undantag för de bestämmelser i jämställdhetslagen som nämns i 3 §. Tillsynen över att de

bestämmelserna iakttas ska utövas av jämställdhetsombudsmannen och diskriminerings- och jämställdhetsnämnden.

Arbetskyddsmyndigheterna samt jämställdhetsombudsmannen och diskriminerings- och jämställdhetsnämnden ska svara för det administrativa samarbetet mellan myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater i fråga om övervakningen av att lagstiftningen om utstationerade arbetstagare iakttas.

Arbetskyddsmyndigheterna samt jämställdhetsombudsmannen, diskriminerings- och jämställdhetsnämnden och förvaltningsdomstolarna ska svara för delgivningen över statsgränserna av beslut om ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter. Rättsregistercentralen ska svara för indrivningen över statsgränserna av ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter.

Bestämmelser om att arbetskyddsmyndigheternas uppgifter enligt denna lag kan anförtros ett eller flera ansvarsområden för arbetskydd vid ett regionförvaltningsverk finns i lagen om regionförvaltningsverken (896/2009).

17 §

Rätt att få information

Arbetskyddsmyndigheten har rätt att av det utstationerande företaget, beställaren samt byggherren och huvudentreprenören utan dröjsmål få all information och alla handlingar som företaget, beställaren, byggherren och huvudentreprenören enligt denna lag ska upprätta, förvara eller tillhandahålla.

För tillsynen över att lagstiftningen om utstationerade arbetstagare iakttas har arbetskyddsmyndigheten rätt att av det utstationerande företaget få annan behövlig information och andra behövliga handlingar än de som avses i 1 mom.

När arbetskyddsmyndigheten bedömer huruvida en arbetstagare är en utstationerad arbetstagare enligt denna lag eller utreder en misstanke om att lagstiftningen om utstationerade arbetstagare inte iakttas eller kringgås, har myndigheten dessutom rätt att få den information och de handlingar som behövs för arbetet av de aktörer som har stått i avtalsförhållande till det utstationerande företaget under de senaste tolv månaderna eller som under den tiden har arbetat på arbetsställena samtidigt som det utstationerande företaget.

Arbetskyddsmyndigheten har rätt att få kopior av handlingar.

Arbetskyddsmyndigheten har rätt att av ett utstationerande företag få en översättning till finska, svenska eller engelska av den information och de handlingar som avses i 10 §, om myndigheten inte kan utföra sitt tillsynsuppdrag på grundval av information eller handlingar på originalspråket.

Utöver det som föreskrivs i denna lag finns bestämmelser om arbetskyddsmyndighetens rätt att få information i lagen om tillsynen över arbetskyddet och om arbetskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

Jämställdhetsombudsmannen och diskriminerings- och jämställdhetsnämnden har, för att de ska kunna utöva tillsyn över att bestämmelserna i jämställdhetslagen iakttas, samma rätt att få information som arbetskyddsmyndigheten har med stöd av 1—5 mom.

Utöver det som föreskrivs i denna lag finns bestämmelser om jämställdhetsombudsmannens rätt att få information i jämställdhetslagen och om diskriminerings- och jämställdhetsnämndens rätt att få information i lagen om diskriminerings- och jämställdhetsnämnden (1327/2014).

Arbetskyddsmyndigheten får, oberoende av sekretessbestämmelserna, till andra tillsynsmyndigheter lämna ut sådana för tillsynen behövliga uppgifter som myndigheten erhållit på basis av 7 § och som behövs för tillsynen över utstationeringen av arbetstagare.

Administrativt samarbete över statsgränserna

18 §

Administrativt samarbete

Med administrativt samarbete avses ömsesidigt bistånd mellan myndigheterna i medlemsstaterna när de övervakar lagstiftningen om utstationerade arbetstagare. Med övervakning avses också en bedömning av huruvida en arbetstagare är en utstationerad arbetstagare enligt denna lag samt utredning av misstankar om att lagstiftningen om utstationerade arbetstagare inte iakttas eller kringgås. Biståndet består i att svara på en motiverad begäran om information och att genomföra kontroller, inspektioner och undersökningar.

Biståndet kan omfatta också det att handlingar som har samband med förvaltningsförfarandet sänds ut och delges.

I det administrativa samarbetet ska myndigheterna i medlemsstaterna kontakta varandra på elektronisk väg via det informationssystem, nedan *IMI-systemet*, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av kommissionens beslut 2008/49/EG (IMI-förordningen). Myndigheterna kan också kontakta varandra på något annat sätt, om de avtalar särskilt om det.

Ingen ersättning får tas ut för kostnaderna för att verkställa en begäran om bistånd.

19 §

Begäran om bistånd hos en finsk myndighet

En motiverad begäran om information eller en begäran om en kontroll, inspektion eller undersökning som den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller Europeiska kommissionen lämnar till en finsk myndighet ska göras till den finska myndighet som är behörig att verkställa begäran.

Om en begäran om information avser kontroll av huruvida ett företag är etablerat i Finland och uppgifterna kan inhämtas i ett register som den finska myndigheten har tillgång till, ska den finska myndigheten tillhandahålla den information som har begärts inom två arbetsdagar efter det att begäran har inkommit. Myndigheten i en annan medlemsstat eller Europeiska kommissionen ska motivera varför begäran om information är skyndsam.

I fråga om annan begäran om information än den som avses i 2 mom. eller om begäran om kontroll, inspektion eller undersökning ska den finska myndigheten tillhandahålla den information som begärs inom 25 arbetsdagar efter det att begäran inkommit.

Trots sekretessbestämmelserna och andra begränsningar av rätten att få information kan en finsk myndighet lämna ut information till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller till Europeiska kommissionen för övervakningen av att lagstiftningen om utstationerade arbetstagare iakttas. När en finsk myndighet lämnar ut sekretessbelagd information ska myndigheten begära att informationen behandlas konfidentiellt.

20 §

Dröjsmål med och avstående från att verkställa en begäran om bistånd

När det uppstår dröjsmål för en finsk myndighet med att verkställa en begäran om bistånd eller när myndigheten inte kan verkställa en begäran, ska myndigheten utan dröjsmål underrätta den myndighet i en annan medlemsstat eller Europeiska kommissionen som

framställt begäran och samtidigt lägga fram grunderna för att den har dröjt med att verkställa begäran eller inte kan verkställa den.

21 §

Utlämnande av information på eget initiativ

I de fall då en finsk myndighet i sin tillsyn upptäcker omständigheter som tyder på att ett företag som är etablerat i Finland och utstationerar arbetstagare i utlandet inte iakttar den lagstiftning som tillämpas på dess verksamhet ska myndigheten lämna information om dessa omständigheter till den behöriga myndigheten i den stat dit företaget har utstationerat arbetstagarna.

22 §

Begäran om bistånd som lämnas till en myndighet i en annan medlemsstat

En finsk myndighet som lämnar en motiverad begäran om information eller en begäran om kontroll, inspektion eller undersökning till en myndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen ska lämna begäran till den myndighet som den medlemsstaten har utsett. Begäran ska lämnas av den behöriga finska myndighet som handlägger ärendet.

I brådskande ärenden då begäran om information avser registerkontroll av att ett företag är etablerat i en annan medlemsstat kan myndigheten begära att få informationen skyndsamt. I begäran ska myndigheten motivera varför ärendet är brådskande.

En finsk myndighet får begära också information som är sekretessbelagd enligt lagstiftningen i Finland eller i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller som berörs av någon annan begränsning av tillgången till information, om informationen behövs för tillsynen över att lagstiftningen om utstationerade arbetstagare iakttas. På begäran av en myndighet i en annan medlemsstat ska en finsk myndighet behandla inhämtad sekretessbelagd information under sekretess.

Den information som en finsk myndighet tar emot av en myndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen får användas endast för det syfte som den har begärts för.

23 §

Tillhandahållande och delgivning av handlingar

Bestämmelser om delgivning över statsgränserna av ett beslut om att påföra ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter finns i 7 kap.

Andra handlingar än de som avses i 7 kap. och som hänför sig till förvaltningsförfarandet kan tillhandahållas eller delges under förutsättning av ömsesidighet eller i administrativt samarbete mellan Finland och en annan medlemsstat i Europeiska unionen.

När en myndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen lämnar en begäran om att en finsk myndighet ska tillhandahålla eller delge en handling ska den lämna sin begäran till den behöriga arbetarskyddsmyndigheten med iakttagande av bestämmelserna i 7 kap. om delgivning av ett beslut om ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter, om ingenting annat har överenskommits särskilt med den andra medlemsstaten.

En finsk myndighet ska delge en handling enligt vad som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003), om ingenting annat har överenskommits med den medlemsstat som har lämnat begäran. Den som delges handlingen har rätt att vägra ta emot den, om den inte har upprättats på finska eller svenska eller om den inte åtföljs av en översättning till någotdera språket. Trots detta kan handlingen dock delges, om den som delges handlingen samtycker till att ta emot den eller behärskar det språk som handlingen är upprättad på eller översatt till.

Den behöriga myndigheten i Finland kan begära att den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat i Europeiska unionen tillhandahåller eller delger en handling, om lagstiftningen i den medlemsstaten tillåter det. En begäran ska lämnas enligt de förfaranden som den medlemsstaten kräver och i överensstämmelse med det som Finland och den medlemsstaten har avtalat om.

7 kap.

Statsgränsöverskridande verkställighet av ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter

24 §

Tillämpningsområde

Detta kapitel gäller statsgränsöverskridande verkställighet av ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter som myndigheterna i Europeiska unionens medlemsstater påför när de övervakar att lagstiftningen om utstationerade arbetstagare iakttas.

I enlighet med detta kapitel

1) delges eller verkställs i Finland ett beslut som en myndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen har meddelat om att påföra ett utstationerande företag som är etablerat i Finland en ekonomisk administrativ sanktionsavgift eller böter,

2) sänds ett beslut som en finsk myndighet har meddelat om att påföra ett utstationerande företag som är etablerat i en annan medlemsstat i Europeiska unionen en ekonomisk administrativ sanktionsavgift eller böter för att delges eller verkställas i den medlemsstaten.

Ingen ersättning får tas ut för kostnaderna för statsgränsöverskridande delgivning eller indrivning.

Detta kapitel tillämpas inte på delgivning eller verkställighet av beslut som omfattas av tillämpningsområdet för rådets rambeslut 2005/214/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område.

25 §

Begäran hos en finsk myndighet om delgivning av beslut

När en myndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen framställer en begäran hos en finsk myndighet om att delge ett utstationerande företag som är etablerat i Finland ett beslut om att påföra ekonomiska administrativa sanktionsavgifter eller böter ska begäran framställas hos den behöriga arbetarskyddsmyndigheten.

Begäran om delgivning av beslut ska göras i IMI-systemet. Begäran ska åtföljas av det beslut som ska delges. Av begäran ska de uppgifter framgå som avses i artikel 16.1 och 16.2 a i tillämpningsdirektivet.

Den behöriga arbetarskyddsmyndigheten ska delge ett utstationerande företag som är etablerat i Finland beslutet enligt vad som föreskrivs i förvaltningslagen eller, om beslutet meddelats av en rättslig myndighet, enligt vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslutet får dock inte delges som offentlig delgivning.

Ett beslut ska delges så snart som möjligt och senast en månad efter det att begäran om delgivning har mottagits. Den behöriga arbetarskyddsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta den myndighet som framställt begäran om vilka delgivningsåtgärder som har vidtagits och om det datum då beslutet delgivits mottagaren. Om beslutet inte kan delges ska den myndighet som framställt begäran underrättas om detta.

26 §

Grunder för att vägra delgivning

Den behöriga arbetarskyddsmyndigheten får vägra att i Finland delge ett beslut om påförande av ekonomiska administrativa sanktionsavgifter eller böter om

- 1) begäran om delgivning inte innehåller de uppgifter som avses i artikel 16.1 och 16.2 a i tillämpningsdirektivet,
- 2) begäran om delgivning i övrigt är ofullständig, eller
- 3) innehållet i begäran om delgivning och i det beslut som ska delges uppenbart inte motsvarar varandra.

Den myndighet som framställt begäran ska utan dröjsmål underrättas om vägran att delge beslutet och om grunden för vägran.

27 §

Begäran hos en myndighet i en annan medlemsstat om delgivning av beslut

Om ett beslut som den behöriga finska myndigheten har meddelat om ekonomiska administrativa sanktionsavgifter eller böter ska delges ett utstationerande företag i en annan medlemsstat i Europeiska unionen, får den myndigheten framställa en begäran om delgivning hos den behöriga myndighet som den medlemsstaten har utsett.

Begäran om delgivning ska göras i IMI-systemet. Begäran ska åtföljas av det beslut som ska delges. Av begäran ska de uppgifter framgå som avses i artikel 16.1 och 16.2 a i tillämpningsdirektivet.

28 §

Begäran om indrivning hos en finsk myndighet

När en myndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen begär att en finsk myndighet ska driva in en ekonomisk administrativ sanktionsavgift eller böter hos ett utstationerande företag som är etablerat i Finland ska den framställa begäran hos Rättsregistercentralen.

Begäran om indrivning ska göras i IMI-systemet. Begäran ska åtföljas av det beslut som ska verkställas. Beslutet ska vara verkställbart i den medlemsstat där det har meddelats. Av begäran ska de uppgifter framgå som avses i artikel 16.1 och 16.2 b i tillämpningsdirektivet.

Rättsregistercentralen beslutar om verkställighet av begäran utan att höra den som beslutet gäller. Begäran om indrivning och beslutet om verkställighet av begäran ska av Rättsregistercentralen delges den som indrivningen gäller så snart som möjligt och senast en månad efter det att begäran mottagits.

Ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter ska verkställas i Finland enligt finsk lag och i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av böter (672/2002), om inte något annat följer av denna lag. Rättsregistercentralens beslut att verkställa en begäran om indrivning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen enligt vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Rättsregistercentralen ska utan dröjsmål underrätta den myndighet som framställt begäran om indrivning om vilka indrivningsåtgärder som har vidtagits och om det datum då begäran om indrivning delgivits mottagaren. De medel som inflyter genom indrivning av ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter ska tillfalla finska staten.

29 §

Grunder för att vägra indrivning

Rättsregistercentralen får vägra att driva in en ekonomisk administrativ sanktionsavgift eller böter om

- 1) begäran om indrivning inte innehåller de uppgifter som avses i artikel 16.1 och 16.2 b i tillämpningsdirektivet,
- 2) begäran om indrivning är ofullständig,
- 3) innehållet i begäran om indrivning och i beslutet om ekonomiska administrativa sanktionsavgifter eller böter uppenbart inte motsvarar varandra,
- 4) det är uppenbart att de kostnader eller resurser som krävs för att driva in de ekonomiska administrativa sanktionsavgifterna eller böterna inte står i proportion till det belopp som ska drivas in eller skulle ge upphov till betydande svårigheter, eller
- 5) beloppet av sanktionsavgiften eller böterna är mindre än 350 euro.

Rättsregistercentralen ska alltid vägra driva in en ekonomisk administrativ sanktionsavgift eller böter, om en indrivning klart strider mot de grundläggande principerna i Finlands rättsordning.

Ändring får inte sökas i ett beslut om vägran enligt 1 och 2 mom.

Den myndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen som framställt begäran om indrivning ska utan dröjsmål underrättas om vägran att verkställa begäran om indrivning och om grunden för vägran.

30 §

Begäran om indrivning till en myndighet i en annan medlemsstat

När Rättsregistercentralen begär att en myndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen ska driva in en ekonomisk administrativ sanktionsavgift eller böter som en behörig finsk myndighet påfört ett utstationerande företag som är etablerat i den medlemsstaten ska centralen framställa begäran hos den behöriga myndighet som den medlemsstaten har utsett.

Begäran om indrivning ska göras i IMI-systemet. Begäran ska åtföljas av det beslut som ska verkställas. Av begäran ska de uppgifter framgå som avses i artikel 16.1 och 16.2 b i tillämpningsdirektivet.

31 §

Avbrott i delgivning eller indrivning

Om det utstationerande företag som är föremål för delgivning eller indrivning eller någon annan som har del i saken under delgivnings- eller indrivningsförfarandet bestrider det beslut om ekonomiska administrativa sanktionsavgifter eller böter som delgivnings- eller indrivningsförfarandet avser eller det yrkande som utgör grund för beslutet eller överklagar beslutet, ska den behöriga finska myndighet som har framställt begäran om delgivning eller indrivning, på begäran av det utstationerande företaget eller någon annan som har del i saken underrätta den behöriga myndigheten i den medlemsstat i Europeiska unionen som mottagit begäran om detta och återta begäran om delgivning eller indrivning i IMI-systemet.

Den finska myndighet som ska verkställa en begäran om delgivning eller indrivning ska omedelbart avbryta delgivnings- eller indrivningsförfarandet, om den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat i Europeiska unionen meddelar att ett beslut om ekonomiska administrativa sanktionsavgifter eller böter som sänts till Finland för att delges eller drivas in eller det yrkande som utgör grund för beslutet har bestridits eller överklagats.

Särskilda bestämmelser

32 §

Bestämmelser som tillämpas på det utstationerande företags utrednings- och ersättningsskyldighet samt ansvar

Om arbetsavtalslagen tillämpas på ett arbetsavtalsförhållande enligt denna lag bestäms det utstationerande företags skadeståndsskyldighet enligt 12 kap. 1 § i arbetsavtalslagen och arbetsgivarens skyldighet att betala påföljdsavgift enligt 11 a kap. i den lagen.

Bestämmelser om det utstationerande företags skyldighet att betala gottgörelse till följd av diskriminering som är förbjuden enligt 8, 8 a och 8 d § i jämställdhetslagen finns i 10 och 11 § i den lagen. Bestämmelser om det utstationerande företags skyldighet att betala gottgörelse till följd av diskriminering som är förbjuden enligt diskrimineringslagen finns i 23 och 24 § i den lagen.

33 §

Tid för väckande av talan om yrkande på ersättning och gottgörelse i vissa fall

Talan som avser ersättningar enligt 4 § 1 mom. 1 punkten ska väckas inom den tid som anges i 38 § i arbetstidslagen. Talan som avser ersättningar enligt 4 § 1 mom. 2 punkten ska väckas inom den tid som anges i 34 § i semesterlagen.

Talan som avser gottgörelse eller någon annan ersättning till följd av diskriminering som är förbjuden enligt 8, 8 a eller 8 d § i jämställdhetslagen ska väckas inom den tid som anges i 12 § 2 och 3 mom. i den lagen. Talan som avser gottgörelse eller någon annan ersättning till följd av diskriminering som är förbjuden enligt diskrimineringslagen ska väckas inom den tid som anges i 26 § i den lagen.

34 §

Behörig domstol

Utöver det som föreskrivs om domstolars behörighet i någon annan lag eller i Europeiska unionens lagstiftning eller bestäms i internationella överenskommelser som är bindande för Finland är den tingsrätt inom vars domkrets arbetstagaren utför eller har utfört arbete som utstationerad arbetstagare behörig att pröva yrkanden som grundar sig på rättigheter och skyldigheter enligt denna lag.

35 §

Försummelseavgift

Ett utstationerande företag är skyldigt att betala försummelseavgift om det försummar sin skyldighet att

- 1) göra en anmälan enligt 7 § om utstationering av arbetstagare,
- 2) utse en företrädare enligt 8 §, eller
- 3) tillhandahålla information och utredningar enligt 10 § 1 och 2 mom.

Beställaren är skyldig att betala försummelseavgift om beställaren trots arbetarskyddsmyndighetens begäran har försummat sin skyldighet enligt 13 § 2 mom.

Inom byggverksamhet är byggherren eller huvudentreprenören skyldig att betala försummelseavgift, om byggherren eller entreprenören inte efter att ha blivit underrättad av en utstationerad arbetstagare har begärt information av det utstationerande företaget eller lämnat informationen till arbetstagaren eller trots den utstationerade arbetstagarens begä-

ran inte har lämnat den inhämtade informationen till arbetarskyddsmyndigheten på det sätt som avses i 15 §.

En försummelseavgift påförs en fysisk person endast om han eller hon uppsåtligt eller av oaktsamhet försummat skyldigheterna enligt denna paragraf.

36 §

Försummelseavgiftens belopp

Försummelseavgiften för försummelser enligt 35 § är minst 1 000 euro och högst 10 000 euro med beaktande av försummelsens art och omfattning och huruvida den är återkommande.

Försummelseavgiften får lämnas opåfordrad eller påföras till ett belopp som understiger minimibeloppet, om gärningen kan anses vara ringa och om det med beaktande av försummelsens art, planmässighet och huruvida den är återkommande samt andra omständigheter är skäligt att avgift inte påförs eller påförs till ett belopp som understiger minimibeloppet.

En gemensam avgift på högst 10 000 euro ska påföras om det på en och samma gång ska påföras en försummelseavgift för två eller flera försummelser.

37 §

Hörande

Innan en försummelseavgift påförs ska en part ges tillfälle att lämna en förklaring i enlighet med 34 § i förvaltningslagen. En försummelseavgift kan dock påföras utan att parten hörs, om den som mottar en begäran om utredning är ett utstationerande företag som inte har en företrädare enligt 8 § i Finland.

Försummelseavgift får dock inte påföras utan att det utstationerande företaget hörs på den grunden att företaget inte har någon företrädare i Finland, om Finland med företagets etableringsstat har kommit överens om administrativt samarbete vid delgivning av någon annan handling än de som avses i 7 kap. eller om den staten tillåter att handlingarna delges direkt inom dess territorium.

38 §

Påförande av försummelseavgift

Arbetarskyddsmyndigheten påför en försummelseavgift och bestämmer en betalningsfrist.

Ett beslut om försummelseavgift ska delges den försumlige på det sätt som anges i förvaltningslagen. Om ett utstationerande företag är den försumlige och det inte har en företrädare enligt 8 § i Finland, ska betalningsbeslutet delges på det sätt som det i denna lag föreskrivs om statsgränsöverskridande delgivning av ekonomiska administrativa sanktionsavgifter och böter. Beslut om försummelseavgift får överklagas hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Försummelseavgiften ska betalas till staten. På verkställigheten av avgiften tillämpas lagen om verkställighet av böter. Dröjsmålsränta enligt räntesatsen i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982) ska tas ut för en försummelseavgift som har förfallit till betalning och inte har betalats senast på förfallodagen.

Rätten att meddela ett beslut om försummelseavgift preskriberas om det ärende som gäller påförande av avgift inte har inletts inom två år från det att utstationering som gäller avtal enligt denna lag har upphört. En försummelseavgift preskriberas när fem år förflutit från ingången av det år som följer på det år då avgiften påfördes.

447/2016

39 §

Hänvisning till strafflagen

Bestämmelser om straff för arbetsbrott finns i 47 kap. i strafflagen (39/1889), om straff för arbetstidsförseelse i 42 § i arbetstidslagen och om straff för semesterförseelse i 38 § i semesterlagen.

40 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 18 juni 2016. Bestämmelser om ikraftträdande av 7 § och 35 § 1 mom. 1 punkten utfärdas dock särskilt genom lag.

Genom denna lag upphävs lagen om utstationerade arbetstagare (1146/1999).

På arbetstagare som var utstationerade när denna lag trädde i kraft tillämpas endast bestämmelserna i 5 och 6 kap. i denna lag. Till övriga delar tillämpas på dem de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Helsingfors den 17 juni 2016

Republikens President

Sauli Niinistö

Justitie- och arbetsminister Jari Lindström